

УДК:342.553

ПРОБЛЕМАТИКИ РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Крамаренко Дар'я

**Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доктор
педагогічних наук Малихіна Я.А.**

**ДВНЗ «Університет банківської справи»
Харківський навчально-науковий інститут**

На сьогоднішній день в Україні триває процес реформування місцевого самоврядування, головним завданням якого є усунення недоліків, що стоять на заваді здійснення ефективної управлінської діяльності. Це дуже важливо на сучасному етапі розвитку державності, адже там, де місцеве самоуправління дійсно функціонує, де місцеве населення має реальне право та можливість самостійно вирішувати питання місцевого значення, спостерігається зростання доходів місцевих бюджетів і соціально-економічний розвиток в цілому. Але на жаль, сьогодні ми маємо низку невирішених проблем, а саме: відсутність належної правової бази щодо розподілу повноважень між державними органами й органами місцевого самоврядування; недостатня можливість самостійності у прийнятті рішень органами місцевого самоврядування ; несформована фінансово-економічна база органів, яка б дала їм змогу надавати повноцінні публічні послуги.

На практиці органи місцевого самоврядування стикаються зі значною кількістю проблем через нечіткість законодавчого визначення їх функцій та сфери діяльності. Частина повноважень, якими мають бути наділені органи місцевої влади, зокрема органи місцевого самоврядування, залишається у межах компетенції виключно органів влади національного (центрального рівня). Ті ж повноваження, що належать до компетенції органів місцевої влади (органів місцевого самоврядування та місцевих державних адміністрацій) чітко

між ними не розмежовані. Зрозуміло, що це має свій негативний вплив на розвиток регіонів і покращення системи надання послуг населенню з боку органів місцевої влади. Це впливає і на стан взаємодії та взаєморозуміння з громадськістю, на контроль з боку громадськості за діяльністю органів публічної влади. Якщо для самих представників місцевої влади незрозуміло хто і що повинен виконувати, та за які напрями відповідати, то тим більше це незрозуміло для населення, яке таким чином не в змозі і проконтролювати виконання. Адже, як свідчать соціологічні опитування, органи самоврядування сприймаються у громадській свідомості як низова ланка державної влади, а не як органи публічної влади самого населення, побудовані на його ж самоорганізації та самоактивності. Тобто, місцеве населення не знає своїх реальних прав та можливостей впливу на ситуацію в їх регіоні.

З метою подолання цих негативних явищ вважаємо за потрібне конституювати систему форм безпосереднього здійснення територіальними громадами місцевого самоврядування, встановити конституційні гарантії їх реалізації, надати органам місцевого самоврядування право звертатися до Конституційного Суду України з конституційним поданням щодо конституційності законів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим з питань, які стосуються місцевого самоврядування, захисту прав та інтересів територіальних громад.

Запровадження реальних механізмів реформування слід розпочати зі створення та підтримки правової бази. Актуальними для збереження відповідного рівня системності законодавства залишаються пропозиції щодо прийняття Муніципального кодексу України. Подальший розвиток самоврядування зумовлює необхідність прийняття низки принципово нових законодавчих актів, спрямованих на створення сприятливих для цього економічних, фінансових та інших засад місцевого самоврядування.

Крім того, необхідно створити систему фінансового вирівнювання в Україні шляхом внесення змін до чинного законодавства про місцеве

самоврядування та прийняття відповідних правових норм, які б закріплювали фінансове забезпечення і сприяли наближенню української системи місцевого самоврядування до загальноєвропейських стандартів.

Для реалізації основної функції місцевого самоврядування – надання відповідних послуг населенню, органам центральної влади необхідно:

- запровадити такі форми власності, як власність області та району, що передбачено проектами Законів України “Про місцеве самоврядування області” та “Про місцеве самоврядування району”;
- чіткий розподіл функцій й повноважень органів місцевого самоврядування та місцевих державних адміністрацій;
- розробка чіткої системи відповідальності та контролю;
- наділення органів місцевого самоврядування більш широкими повноваженнями, що зробить їх реальним суб’єктом територіального розвитку та вираження інтересів громад, їх дійсної самоорганізації та самоврядності.

Запровадження запропонованих напрямів розвитку місцевого самоврядування в Україні допоможе вирішити одну з найважливіших проблем сучасної системи місцевого управління в цілому – служіння народові України, забезпечення соціально-економічного розвитку країни та регіонів, підтримання їх ефективного функціонування на основі принципів демократії, верховенства права, захисту прав і свобод людини і громадянина.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1996. – N30
2. Закон України "Про місцеве самоврядування в Україні"// Відомості Верховної Ради (ВВР). - 1997. - № 24, ст.170
<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2404-17>
3. Ковбасюка Ю.В. Місцеве самоврядування в Україні /Ю.В.Ковбасюк// "Вісник ЧГК". – 2015. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://academy.gov.ua/doc/komentinter_prezident/2014/koment_iner_prezident_2014_05_16_1.pdf

